

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně: **H. H.,**

zastoupená JUDr. Michalem Paulem, advokátem
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Univerzita Karlova v Praze, IČO 00216208,
sídlem Kateřinská 32, 120 00 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 13. 4. 2021, č. j. UKRUK/65739/2021-2

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení.

Odůvodnění

I.

Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí děkana 1. lékařské fakulty University Karlovy ze dne 18. 1. 2021, č.j. 904/3980/13/21-Rozh. o ukončení, kterým žalobkyni děkan ukončil studium z důvodu nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, poté, co usnesením ze dne 18. 1. 2021, č.j. 904/3980/13/21-usnesení zastavil řízení o její žádosti o mimořádný termín státní závěrečné zkoušky z Pediatrie.

II.

Obsah žaloby

2. Žalobkyně předně uvedla, že v důsledku nouzového stavu docházelo k redukci podmínek pro konání závěrečného zápočtu, což však bylo činěno v rozporu s pravidly stanovenými studijním a zkušebním řádem žalované. Způsob, jakým výuka proběhla, proběhnout nesměla, neboť tím ve svém důsledku může být ohroženo zdraví a životy budoucích pacientů, kteří budou léčeni absolventy uvedené fakulty s nedostatečnými praktickými zkušenostmi. Žalobkyně se zapsala do studia magisterského studijního programu Všeobecné lékařství, uskutečněného v prezenční formě studia na 1. LF dne 26. 9. 2013. Z tohoto důvodu je fakulta a potažmo Universita povinna dostát svým závazkům a umožnit jí tuto formu studia, když o to výslovně požádá i přestože v té době probíhala výuka distanční z důvodů mimořádné situace. Je na zvážení soudu, jak se případně postaví ke skutečnosti, že Universita tomuto svému závazku nedostála, aniž by to uvedla u jednotlivých svých absolventů či aniž by jim umožnila si tuto prezenční část doplnit. Toto podtrhuje i skutečnost, že výuka všeobecného lékařství může, pro svoji komplexnost a složitost, probíhat jen prezenčně a nikoliv jinou, například distanční formou. Pokud by soud uznal argumentaci fakulty a University, pak by musel i uznat, že výuka lékařství může probíhat jen distanční formou nebo dálkově.
3. Zákon o zvláštních pravidlech pro VŠ sice s účinností od 17. 4. 2020 umožňoval zkoušky a jiné studijní povinnosti vykonat a ověřovat distančně, ale pouze tam, kde to charakter výuky umožňuje. Vyšetření dětí různého věku však touto formou vykonat nelze. Akademický rok mohl být rovněž prodloužen. Rozhodnutí o neposkytnutí těchto nezbytných podmínek je pak nutné považovat za rozhodnutí chybné, omezující práva studenta a poškozující úroveň jeho deklarovaného vzdělání se všemi důsledky. Podle čl. 3 Zvláštních pravidel mohl děkan stanovit pravidla pro průběh kontroly studia předmětu nebo státní zkoušky v nezbytném rozsahu odlišně od postupu stanoveného vnitřním předpisem fakulty; při tom šetří v maximální možné míře práva studenta. Podle čl. 3 odst. 6 jestliže je to nezbytné, děkan může garantovi předmětu povolit změnu podmínek splnění předmětu odlišně od podmínek stanovených podle čl. 8 odst. 4 a čl. 8 odst. 8 SZŘ UK. Podle čl. 5 pak platí, že podrobnosti k provedení čl. 2 a 3 stanoví děkan. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že děkan měl možnost na základě zákona 188/2020 Sb. v souladu s vnitřním předpisem University Karlovy „zvláštní pravidla studia pro akademický rok 2019/2020“ umožnit žalobkyni mimořádný opravný termín odlišně od postupu stanoveného vnitřním předpisem fakulty, a proto měl její žádost projednat, a nikoliv řízení o ní zastavit. V žádném případě se nedá hovořit o tom, že by děkan v tomto případě „v maximální možné míře“ šetřil práva studenta. Z veřejně dostupných informací na 1. LF UK není do dnešního dne znám přípis děkana fakulty garantovi předmětu Pediatrie nebo jiné povolení, které by povolilo změnu podmínek splnění předmětu odlišně od podmínek stanovených jinými předpisy zejména ve smyslu neabsolvování klinického vyšetření dítěte v různých věkových kategoriích a nutnosti zaznamenání této povinnosti do „Seznamu Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

praktických výkonů“ studenta. Dle žalobkyně je zde zjevná právní nekonzistentnost v rozhodování. Žalobkyně tak fakticky svou žádostí o další mimořádný termín ze dne 6. 1. 2021, o které bylo řízení zastaveno, žádala o povolení řádného termínu.

4. Žalobkyně tak nesplnila předpoklady pro konání části státní závěrečné zkoušky z pediatrie, kterým je splnění stanovených praktických zkušeností studenta a záznam o splnění předkladu v podobě praktického výkonu „vyšetření dítěte, kojence a novorozence“ ve studijním informačním systému není pravdivý, viz tzv. bílá knížka – Seznam praktických výkonů

v magisterském studijním programu Všeobecné lékařství. Udělení zápočtu tak bylo neplatné, jelikož byl udělen v rozporu s čl. 9 odst. 8 SZŘ (studijní a zkušební řád) UK. Pokud se zápočet dával za účast na on-line výuce, tak ať sdělí, jak byla tato on-line účast kontrolována, tj. prezenční listiny u dané konkrétní výuky tím konkrétním vyučujícím.

5. Zejména by musel existovat písemný pokyn děkana garantovi oboru, že není nutné potvrdit minimální deklarované praktické zkušenosti, kterými bezesporu je klinické vyšetření dítěte v různých věkových kategoriích. I z laického hlediska lze konstatovat, že „lékaři“ který během svého studia nikdy nevyšetřil dítě, a tudíž si nedokáže z klinického vyšetření vytvořit představu jaké má dítě skutečné obtíže, jsou veškeré nadstavbové znalosti k ničemu, a tedy nulitního významu, protože je nemá o co opřít. Obdobně musí být pohlíženo na takto udělený zápočet jako na nulitní, a to i s ohledem na skutečnost, že od 20. do 24. 4. měla fakulta povinnost vyučovat pouze formou prezenční výuky. Týden je dostatečná doba na to předvést studentům toto klinické vyšetření, byť individuálně za přísných hygienicko-epidemiologických podmínek, zvláště v případech, kdy byla studentům zákonem dáвана povinnost účasti na léčbě v nemocničních zařízeních. Žalobkyně zároveň poukázala na to, že žalovaná v návaznosti na zákon o zvláštních pravidlech na VŠ upravila Zvláštní pravidla vnitřním předpisem účinným od 24. 4. 2020, když ale výuka formou distančně prezentovaných přednášek, kterou uvedený zákon umožňuje vysokým školám pro stanovené období upravit, probíhala již od 20. 4. 2020.
6. Výše uvedené pochybení žalované dle žalobkyně dokládá skutečnost, že v červnu 2021 bylo žalobkyni vráceno zaplacené školení a žalovaná tak přiznala, že výuka neprobíhala.
7. Žalobkyně je toho názoru, že žalovaná předtím, než bylo rozhodnuto o ukončení jejího studia z důvodů nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu, měla rozhodnout o odvolání proti napadenému rozhodnutí, a teprve po věcném vyřešení této věci mělo být přistoupeno k ukončení studia. Nadto má žalobkyně za to, že její odvolání odeslané dne 28. 12. 2021 (pozn. soudu: ze spisu vyplývá, že bylo odesláno dne 18. 2. 2021) proti usnesení o zastavení řízení o mimořádném opravném prostředku mělo být 1. lékařskou fakultou žalované bráno také jako vyjádření k výzvě k seznámení se s podklady s rozhodnutím o ukončení studia a k vyjádření se k podkladům rozhodnutí o ukončení studia č. j. 3980/13.
8. Žalobkyně dále namítla, že žalovaná nezveřejnila v souladu se studijním a zkušebním řádem ve stanoveném předstihu termíny opravných termínů, kterých se žalobkyně zúčastnila. S tříměsíčním předstihem byl zveřejněn pouze řádný termín SRZK Pediatrie, a nikoliv opravné termíny.
9. Žalobkyně má dále za to, že podle vnitřních předpisů 1. lékařské fakulty (čl. 19 odst. 2 SZŘ) žalované měla při druhém opravném pokusu státní závěrečné zkoušky z pediatrie být ihned po hodnocení „nedostatečně“ u prvního tematického okruhu zkouška ukončena, což

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

však nebyla a ve zkoušení bylo dále pokračováno v rozporu s čl. 18 odst. 3 pravidel pro organizace studia na 1. lékařské fakultě žalované.

10. Dle žalobkyně musí správní orgán uvést, jakým způsobem shromážděné důkazy hodnotil a pokud tak neučiní, což v daném případě dle žalobkyně neučinil, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné. K uvedenému žalobkyně za použití argumentu per analogiam odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013-44.
11. Ze shora uvedeného je zcela zřejmé, že z textu odůvodnění napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího usnesení o její žádosti o další termín nelze zjistit, zda-li žalobkyní namítané pochybení bylo hodnoceno i z hlediska v žalobě navržených důkazů, neboť správní orgán o provedení takových důkazů v odůvodnění svých rozhodnutí nehovoří, a to i přesto, že jsou to jeho vlastní pravidla a nelze zjistit, zdali k těmto bylo při rozhodování přihlíženo. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

12. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla žalobu zamítnout, neboť má za to, že postupovala v souladu se zákony a vnitřními předpisy.
13. Dále uvedla, že mimořádný opravný termín může být povolen, pakliže to umožňuje studijní a zkušební řád. Studijní a zkušební řád 1. lékařské fakulty žalované tuto možnost nepřipouští a na tomto závěru nemění nic ani zákon o zvláštních pravidlech na VŠ ani Zvláštní pravidla přijatá žalovanou s odkazem na zákon o zvláštních pravidlech na VŠ. Vzhledem k absenci oprávnění povolit mimořádný opravný termín zkoušky v SZŘ UK děkan ani rektor tedy nemohli žádosti žalobkyně vyhovět a proto ji shledali zjevně právně nepřipustnou, viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2019, č. j. 5 As 52/2017-24.
14. Odvolání bylo doručeno na fakultu až dne 4. 2. 2021, nikoli 28. 12. 2020, jak uvádí žalobkyně. Žalobkyně žádost o mimořádný termín odeslala teprve dne 5. 1. 2021 a děkan 1. LF o ní rozhodl předmětným usnesením ze dne 18. 1. 2021. I kdyby žalobkyně odvolání zaslala před výzvou k seznámení se s podklady rozhodnutí o ukončení studia (či bezprostředně poté), nelze takový dokument bez dalšího považovat za vyjádření se k podkladům rozhodnutí, neboť to z jeho obsahu ani nevyplývá. Studijní a zkušební řád žalované umožňuje přerušit řízení o ostatních žádostech studenta v případě, že bylo zahájeno řízení z moci úřední řízení o ukončení studia žalobkyně. Žalovaná tedy naopak mohla řízení o žádosti o mimořádný opravný termín přerušit a pokračovat v něm až poté, co bude ve věci ukončení studia pravomocně rozhodnuto.
15. Termíny jednotlivých částí státní rigorózní zkoušky jsou každoročně zveřejňovány pro konkrétní akademický rok podle čl. 9 odst. 12 SZŘ UK v tabulce na veřejných internetových stránkách 1. LF. Dále žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že při zveřejňování termínů zkoušek nijak nepochybila.
16. Skutečnost, že nedošlo k okamžitému ukončení zkoušky po ne/zodpovězení prvního tematického okruhu, nelze považovat za postup v rozporu s vnitřními předpisy, neboť uvedené ustanovení dává zkušební komisi možnost tak činit, nikoli povinnost. Žalobkyně nebyla tímto postupem nijak poškozena, naopak jí mohl být ku prospěchu. Ze zápisu o části státní rigorózní zkoušky z Pediatrie ze dne 21. 12. 2020 není ani zřejmé, kdy byly uděleny známky za jednotlivé okruhy – na tom se musí předně shodnout zkušební komise a nebývá obvyklé, aby se radila přímo před zkoušeným studentem hned po zodpovězení příslušného okruhu. Za druhé zkoušející v případě posledního termínu zkoušky se jistě snaží neukončit zkoušku hned při prvním náznaku nevědomosti, neboť jsou si vědomi, jaké následky má takové jednání pro studenta.
17. Následné tvrzení žalobkyně, že jí fakulta a tedy i univerzita řádně nepřipravila z uvedeného předmětu, považuje žalovaná za nemístné. Je předně povinností studenta řádně studovat a připravovat se na zkoušky a nelze svůj neúspěch svalovat na třetí osoby. Tvrzení, že žalobkyně jinak zvládla absolvovat všechny povinnosti bez větších problémů poté, co jí byla poskytnuta řádná výuka, shledává žalovaná vzhledem ke studijním výsledkům, počtu opakování zkoušek i částí státních rigorózních zkoušek, délce studia aj. za přinejmenším diskutabilní a v daném případě i nerelevantní.
18. Ustanovením § 6 zákon č. 188/2020 Sb., o zvláštních pravidlech pro VŠ bylo vysokým školám umožněno při výuce využívat nástroje distančního vzdělávání, rovněž bylo možné zkoušky a jiné studijní povinnosti a podmínky, které musí student splnit v průběhu studia

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve studijním programu, v době, kdy byla osobní přítomnost studenta při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole na základě opatření přijatého podle jiného zákona omezena, plnit a ověřovat distančně. Žalovaná pak v souvislosti s epidemií koronaviru upravila zvláštní pravidla studia pro akademický rok 2019/2020 vnitřním předpisem Zvláštní pravidla studia na Univerzitě Karlově s účinností od 24. 4. 2020 (dále jen „Zvláštní pravidla studia“). Podle čl. 2 výuku v rámci studijních programů je možno uskutečňovat distanční formou, a to bez ohledu na formu studia stanovenou v akreditaci daného studijního programu či studijního oboru (dále jen „studijní program“) nebo v usnesení Rady pro vnitřní hodnocení o uskutečňování studijního programu v rámci institucionální akreditace. Žalovaná tak postupovala zcela v souladu s právními předpisy i svými vnitřními předpisy. Tato změna zasáhla všechny studenty stejně. Žalovaná si je vědoma, že distanční výuka je náročná, nicméně to samé platí o mnoha dalších činnostech, které byly či musely být z fyzického světa přeneseny do online prostředí. Pokud žalobkyně nebyla přesvědčena o dostatečnosti svých znalostí, nic jí nebránilo konání SRZk Pediatrie odložit.

19. Ustanovení § 6 zákona č. 188/2020 Sb. nečiní rozdíly v charakteru výuky, pouze poskytuje vysokým školám možnost využívat nástroje distančního vzdělávání. Takovou možnost fakulta využila, aby výuku v aspoň jiné formě zachovala, neboť nebylo a není žádoucí jak pro jednotlivce, tak pro společnost zbytečně prodlužovat studium na vysoké škole.
20. Tvzení žalobkyně, že děkan měl možnost na základě zákona č. 188/2020 Sb. v souladu s vnitřním předpisem Zvláštní pravidla studia na Univerzitě Karlově umožnit žalobkyni mimořádný opravný termín odlišně od postupu stanoveného vnitřním předpisem fakulty, žalovaná jednoznačně odmítá. Možnost povolení mimořádného opravného termínu by musela být upravena v SZŘ UK, jak to vyžaduje § 68 odst. 1 písm. a), avšak k takové změně nedošlo.
21. Žalovaná dále podotkla, že považuje za zcela nedůvodný názor žalobkyně, že pokud by soud uznal argumentaci žalované, pak by musel uznat, že výuka lékařství může probíhat jen distanční formou či dálkově. Z celospolečenského hlediska je naprosto nezbytné, aby výuka (nejen) na lékařských fakultách probíhala i za nepříznivého epidemiologického (příp. i jiného) stavu. Omezení výuky a následně i zdržení při skládání státních závěrečných zkoušek by mělo dalekosáhlé následky pro společnost. Nadto je žalovaná toho názoru, že fakulta i Univerzita své studenty připravuje k výkonu (nejen lékařského) povolání svědomitě a řádně a že krátkodobý výpadek prezenční výuky (navíc v rámci náročného šestiletého studia medicíny) nemůže mít zásadní vliv na kvalitu absolventů. Výuce na lékařských fakultách byla v opatřeních přijímaných vládou či Ministerstvem zdravotnictví vždy věnována zvláštní pozornost.
22. Zvláštní pravidla studia na Univerzitě Karlově byla účinná od 24. 4. 2020 a účinnost tohoto vnitřního předpisu sice nastala po zahájení předmětné blokové výuky, nicméně zákon č. 188/2020 Sb., který distanční výuku umožnil, nabyl účinnosti již 17. 4. 2020.
23. Námitky ohledně vypadávání spojení při online konzultačních hodinách či ohledně krátkých osobních konzultací žalovanému z odvolání nejsou známy, žalobkyně je v žalobě zmiňuje poprvé, tudíž se k nim žalovaná v rámci odvolacího řízení nemohla vyjádřit. Žalovaná však doplňuje, že, ač si je vědoma, že online komunikace není vždy jednoduchá, je předně v zájmu studenta se s nastalými překážkami vypořádat, takový přístup lze více než očekávat od studenta posledního ročníku studijního programu Všeobecné lékařství, který má zanedlouho nastoupit do praxe, kde se překážek objeví jistě mnohem víc a budou i zásadnějšího charakteru. K poznámce, že žalobkyně měla mezi udělením zápočtu a Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řádným termínem SRZk Pediatrie pouze pět dnů, žalovaná sděluje, že této skutečnosti si žalobkyně musela být vědoma již od začátku akademického roku, jelikož tato vychází z rozvrhu pro příslušnou studijní skupinu. Rozvrhy jsou veřejně přístupné na webových stránkách 1. LF, takže žalobkyně si mohla s velkým předstihem zjistit, kdy se jí bude týkat předstátnicová stáž z Pediatrie a následný řádný termín SRZk. Koneckonců sama žalobkyně v žalobě přiznává, že řádný termín byl zveřejněn v tříměsíčním předstihu.

24. Ohledně nesplnění předpokladů pro konání části SRZk, žalovaná uvádí, že čl. 9 odst. 8 písm. a) SZŘ UK stanovuje, že předpokladem pro konání části státní zkoušky je absolvování povinných předmětů, které pro konání této části státní zkoušky stanoví studijní plán. Jak vyplývá ze záznamů ve studijním informačním systému, žalobkyně tento předpoklad – zápočet z předmětu Pediatrie předstátnicová stáž, splnila dne 5. 6. 2020, a to úspěšným složením zápočtového testu. Tvzení, že obecným předpokladem absolvování předmětu je účast na výuce a dále ověření znalostí studenta, které během stáže získal, je pouhým domýšlením tohoto ustanovení. Žalobkyně v žalobě (nikoli předtím v odvolání) dále odkazuje na „bílou knížku“, tato se však týká předmětu B01952 Minimum praktických výkonů ve všeobecném lékařství, za který žalobkyni byl zápočet udělen a který zároveň nesouvisí s udělením zápočtu za předmět Pediatrie předstátnicová stáž. Námitka žalobkyně, že udělení zápočtu je neplatné, neboť je v rozporu se SZŘ UK, je dle žalované nedůvodná, když žalobkyně předmět Pediatrie předstátnicová stáž absolvovala, tudíž splnila podmínku pro konání SRZk Pediatrie. Žalovaná dále odmítá, že by se umožňovalo konání zkoušek bez splnění deklarovaných znalostí. Zkouška z pediatrie je pro studenty náročná a objem požadovaných znalostí je značný, nelze tedy ani uvažovat, že by absolventi 1. LF měli nedostatečné znalosti v tomto oboru.
25. Žalovaná nesouhlasí, že by poplatek za delší studium, který byl žalobkyni v roce 2020 vyměřen, byl prominut z důvodu, že neproběhla výuka. Žalovaná v loňském roce přijala zvláštní opatření rektora č. 23/2020, na základě kterého za splnění konkrétních podmínek promíjela poplatek za delší studium, pokud byl vyměřen alespoň částečně na dobu od 1. března 2020 do 31. srpna 2020, tj. dobu narušeného studia, která vyplývá ze zákona č. 188/2020 Sb. Žalovaná tedy odmítá jakoukoli souvislost mezi prominutím poplatku a výukou na 1. LF.
26. Žalovaná je toho názoru, že napadené rozhodnutí řádně odůvodnila a vypořádala se se všemi odvolacími námitkami.
27. Při jednání konaném dne 7. 6. 2023 žalobkyně i žalovaná setrvaly na svých procesních stanoviscích. Právní zástupce žalobkyně doplnil, že se žalobkyně se žalovanou snažila domluvit, což však žalovaná neakceptovala. Dále uvedla, že způsob online výuky může prokázat výslechem svého spolužáka.

IV.

Obsah správního spisu

28. Žalobkyně konala část státní rigorózní zkoušky z Pediatrie neúspěšně v řádném termínu dne 10. 6. 2020, v 1. opravném termínu dne 12. 8. 2020 a ve 2. opravném termínu dne 21. 12. 2020.
29. Dne 5. 1. 2021 žalobkyně podala žádost o mimořádný termín.
30. Žalobkyně byla výzvou ze dne 11. 1. 2021, která ji byla doručena dne 12. 1. 2021 vyzvána k tomu, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí o ukončení studia.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. O žádosti žalobkyně o mimořádný termín státní závěrečné zkoušky z Pediatrie rozhodl děkan 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy (dále jen „1. LF“) usnesením ze dne 18. 1. 2021, č. j. 904/3980/13/21-usnesení, tak že řízení se zastavuje z důvodu, že žádost je zjevně právně nepřípustná, neboť Studijní a zkušební řád Univerzity Karlovy možnost povolení mimořádného opravného termínu zkoušky nepřipouští.
32. Žalobkyně podala dne 4. 2. 2021 odvolání proti usnesení o zastavení řízení o žádosti o mimořádný termín. Rozhodnutím rektora Univerzity Karlovy ze dne 12. 4. 2021, č. j. UKRUK/54765/2021-2, bylo odvolání zamítnuto a usnesení děkana 1. LF potvrzeno. Rektor Univerzity Karlovy dospěl k závěru, že *„povolit mimořádný opravný termín zkoušky lze podle § 68 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách pouze v případě, že toto umožňuje studijní a zkušební řád. Studijní a zkušební řád Univerzity Karlovy však takovou možnost nepřipouští. Z uvedeného je nepochybné, že žádost stojí svým předmětem zcela mimo jakýkoli přípustný právní důvod. Proto je podaná žádost zjevně právně nepřípustná“*.

IV.

Právní posouzení

33. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny zákonem požadované formální náležitosti. Přistoupil tedy k jejímu věcnému projednání. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž je přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
34. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
35. Co se týče námitek napadajících usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o mimořádný opravný termín, soud vycházel z následující právní úpravy:
36. Podle § 68 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách *„vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci povolení mimořádného opravného termínu zkoušky, pokud takovou možnost připouští studijní a zkušební řád.“*
37. Podle § 6 odst. 1 č. 188/2020 Sb., o zvláštních pravidlech pro vzdělávání a rozhodování na vysokých školách v roce 2020 a o posuzování doby studia pro účely dalších zákonů (dále jen „zákon o zvláštních pravidlech pro VŠ“ *„zkoušky a jiné studijní povinnosti a podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu, je možné v době, kdy je osobní přítomnost studenta při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole nebo přítomnost členů akademické obce na vysoké škole na základě opatření přijatého podle jiného zákona omezena, plnit a ověřovat distančně.“*
38. Podle § 6 odst. 2 zákona o zvláštních pravidlech pro VŠ *„vysoká škola může v době, kdy není možná osobní přítomnost studentů při výuce a zkouškách při studiu na vysoké škole, při výuce využívat nástroje distančního vzdělávání.“*
39. Podle čl. 3 odst. 6 zvláštních pravidel studia na Univerzitě Karlově *„jestliže je to nezbytné, děkan fakulty může garantovi předmětu povolit změnu podmínek splnění předmětu odlišně od podmínek stanovených podle čl. 8 odst. 4 a čl. 8 odst. 8 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy.“*
40. Podle § 45 odst. 3 první dvě věty zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), *„žádost nesmí být zjevně právně nepřijatelná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66).“*
41. Podle § 64 odst. 1 písm. c) bod. 3 správního řádu, *„správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán učinil úkon podle § 57 odst. 4.“*
42. Podle čl. 14 odst. 3 písm. b) zkušebního a studijního řádu žalované *„v případě nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. g) ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách dnem učinění výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí; zahájení tohoto řízení je důvodem přerušování řízení o žádosti studenta, o níž nebylo dosud pravomocně rozhodnuto.“*
43. Podle čl. 18 odst. 3 Pravidel pro organizaci studia na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy, *pro hodnocení odpovědi na otázky z jednotlivých tematických okruhů, z nichž se skládá část státní zkoušky, se postupuje podle zásad hodnocení podle odstavce 1. Klasifikace odpovědi „neprospěl/a“ zakládá důvod pro ukončení celé části státní zkoušky.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

44. Soud se nejdříve vyjádří k námitkám, které vznesla žalobkyně proti procesnímu postupu žalované.
45. Žalobkyně předně namítla, že žalovaná resp. děkan fakulty měl nedříve rozhodnout o žádosti žalobkyně o mimořádný termín a až následně o ukončení jejího studia. Soud má za to, že žalobkyně má sice pravdu, že by bylo logické nejdříve pravomocně rozhodnout o její žádosti o mimořádný opravný termín a až nabude toto rozhodnutí právní moci, rozhodnout u ukončení studia samotného.
46. Podle posledně citovaného článku 14 studijního a zkušebního řádu žalované ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí však byla žalovaná oprávněna přerušit řízení o jiných žádostech žalobkyně za předpokladu, že bylo zahájeno řízení o ukončení studia. Procesní postup žalované při vyřizování žádosti žalobkyně tak nemohl být učiněn v rozporu s vnitřními předpisy žalované.
47. Na druhou stranu v případě žalobkyně řízení o její žádosti nebylo ani přerušeno, ani nebylo vyčkáno právní moci rozhodnutí. Tato procesní vada však nemůže mít za následek nezákonnost rozhodnutí o ukončení studia, jelikož v době rozhodování o ukončení studia již, i když nepravomocně, bylo rozhodnuto o její žádosti o mimořádný opravný termín zkoušky, kterým je děkan vázán a které bylo následně jako věcně správné potvrzeno rozhodnutím rektora ze dne 12. 4. 2021. Zrušení napadeného rozhodnutí pouze z důvodu tohoto pochybení, které by nemělo faktický dopad do práv žalobkyně, by bylo ryze formálním rozhodnutím, který judikatura NSS dlouhodobě zapovídá.
48. Co se týče námitky žalobkyně, že její odvolání do usnesení o její žádosti o mimořádný termín mělo být bráno jako vyjádření k podkladům k rozhodnutí o ukončení studia, soud uvádí, že tuto rovněž nepovažuje za důvodnou. Předně žalobkyně byla vyzvána již 12. 1. 2021, že má možnost se k podkladům vyjádřit ve lhůtě 5 dnů. Rozhodnutí bylo vydáno 18. 1. 2021. Odvolání žalobkyně do usnesení bylo podáno až 4. 2. 2021. Soud má tak za to, že žalobkyně měla dostatek času se k podkladům vyjádřit, dále, že i kdyby bylo její odvolání do usnesení bráno jako vyjádření v řízení o ukončení studia, bylo podáno až po vydání rozhodnutí o ukončení studia. Děkan k němu tedy nemohl přihlédnout. Žalobkyně rovněž ani v žalobě neuvádí, jaké skutečnosti uvedené v tomto odvolání nevzal a měl vzít děkan při svém rozhodování v potaz.
49. Soud rovněž souhlasí se žalovanou, že pokud nedošlo k okamžitému ukončení poslední státní závěrečné zkoušky po nezodpovězení prvního tematického okruhu, ačkoliv to čl. 18 odst. 3 Pravidel pro organizaci studia stanoví, tento postup nelze hodnotit jako protizákonný a tedy odůvodňující zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Soud v něm naopak vidí snahu komise dát žalobkyni šanci zkoušku vykonat.
50. Vysoká škola je vzhledem k prvně uvedenému ustanovení zákona o vysokých školách oprávněna, nikoliv povinna ve svém studijním a zkušebním řádu stanovit možnost povolení mimořádného termínu zkoušky. Žalovaná tedy nijak nepochybila, pokud ve svém zkušebním a studijním řádu uvedené neupravila. Ničeho na této skutečnosti nezměnil ani zákon o zvláštních pravidlech pro VŠ, neboť tento umožnil vysokým školám konat výuku distančním způsobem, ale k otázce povolení mimořádných opravných termínů žalované ničeho nestanovil. Vnitřní předpis Zvláštní pravidla studia na Univerzitě Karlově na uvedeném závěru taktéž ničeho nezměnil, když na základě čl. 3 odst. 6 těchto pravidel pouze poskytl děkanovi možnost povolit garantovi předmětu změnu podmínek splnění předmětu, nikoliv možnost žádat o mimořádný opravný termín, jak nesprávně vykládá žalobkyně. Žalovaná tedy nijak nepochybila, když řízení o žádosti žalobkyně o povolení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

mimořádného opravného termínu zkoušky zastavila v souladu se správním řádem, neboť taková žádost je zjevně nepřijatelná.

51. Jak již bylo uvedeno, § 68 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách sice předpokládá možnost povolení mimořádného opravného termínu zkoušky, ovšem právě pouze pro případ, kdy takovou možnost připouští studijní a zkušební řád dané vysoké školy. Je tedy na volbě příslušné vysoké školy, zda podání takové žádosti umožní, či nikoliv. Pokud podání takové žádosti dle studijního a zkušebního řádu není možné, jelikož tento třetí opravný termín neumožňuje, žádost je zřejmě bezpředmětná. Pokud tedy studijní a zkušební řád žalované poskytnutí dalšího termínu zkoušky neumožňoval, nebylo nutné, aby orgány žalované meritorně posuzovaly důvody žádosti žalobkyně o poskytnutí tohoto termínu. Usnesení o zastavení řízení je podle soudu rovněž dostatečně odůvodněné. Z toho důvodu soud považuje námitku žalobkyně, že nebylo věcně rozhodnuto o její žádosti, za nedůvodnou.
52. Co se týče námítky nesplnění povinností pro udělení zápočtu, a to s ohledem na způsob probíhající výuky (nahrazení předstátnicové stáže online výukou), soud odkazuje na shora citované ustanovení čl. 3 odst. 6 Zvláštních pravidel, které umožnilo děkanovi fakulty garantovi předmětu povolit změnu podmínek splnění předmětu odlišně od podmínek stanovených Studijním a zkušebním řádem. Z ustanovení čl. 3 pak nevyplývá způsob, jakým to má děkan učinit, proto případná neexistence přípisu nebo písemného povolení děkana fakulty garantovi předmětu Pediatrie nemůže založit nezákonnost tohoto postupu. To byl zřejmě případ podmínek splnění předmětu Pediatrie, kdy se původně počítalo s absolvováním praxe, kvůli epidemiologické situaci však toto nebylo možné a zápočet byl získán pouze na základě testu předpokládajícího absolvování online výuky, který žalobkyně úspěšně vykonala. Žalobkyně nijak neprokázala, že výslovně žádala o doplnění studia prezenční formou, popř. o prodloužení jejího studia. Co se týče tvrzení ohledně kvality online výuky, soud předně považuje toto tvrzení za opožděné, jelikož nebylo předmětem jejího odvolání. Soud k tomu dále uvádí, že není v jeho kompetenci hodnotit kvalitu a rozsah výuky poskytnuté ze strany žalované, viz obecná *zásada zdrženlivosti a sebeomezení* soudu při přezkoumávání aktů souvisejících s poskytováním vzdělání akcentované NSS (viz např. v bodě 47 usnesení rozšířeného senátu č. j. 6 As 68/2012-47). Soud se může vyjádřit pouze k tomu, zda byly splněny podmínky pro tento způsob jejího poskytování, což, jak bylo shora uvedené, byly.
53. Soud má rovněž za to, že vrácení části poplatku za studium neznamena uznání chyby ze strany žalované. Vrácení části poplatku bylo v rozhodnutí odůvodněno zřejmě pandemickou situací samotnou, nikoliv protizákonným jednáním žalované.
54. Pokud žalobkyně namítá, že jí neměl být zápočet udělen z důvodu, že nesplnila povinnou praxi předpokládanou tzv. bílou knihou tj. Seznam praktických výkonů v magisterském studijním programu Všeobecné lékařství, a že v podstatě všichni studenti řádně neabsolvovali studium lékařské fakulty, s tím, že je na zvážení soudu, jak se případně postaví k této skutečnosti, soud k tomu uvádí následující.
55. Je zcela zřejmé, že situace vyvolaná pandemií byla nešťastná pro všechny studenty, a to nejen lékařské fakulty. Žalobkyně se však správně žalobou nemůže dovolávat ochrany veřejného zájmu, resp. ochrany cizích práv, pouze svých subjektivních veřejných práv. Žalobkyně v žalobě neuvedla žádná konkrétní tvrzení, ze kterých by bylo možné dovodit, že jen a pouze neabsolvování praxe bylo příčinou jejího neúspěchu u zkoušek. Jinými slovy, že předmětem zkoušení byly právě praktické dovednosti, které neměla z důvodu na straně žalované kde získat. Pouze za těchto okolností by bylo dle mínění soudu žalobě Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

možné vyhovět. Taková tvrzení však žaloba postrádá. Žalobkyně pouze namítá, že ji neměl být udělen zápočet a že tedy neměla být připuštěna ke státní zkoušce.

56. Co se týče námítky ohledně nezveřejňování termínů opravných zkoušek v souladu se Studijním a zkušebním řádem, soud uvádí, že žalovaná se s touto námitkou vypořádala v závěru svého rozhodnutí, kde uvedla, že fakulta ještě před zahájením nového akademického roku zveřejňuje na svých webových stránkách rozvrh blokové výuky pro daný akademický rok, ze kterého je zřejmé období, ve kterém mohou studenti konat části státních rigorózních zkoušek, na které se následně mohou s předstihem minimálně týden přihlásit. Dané doložila sjetinami rozvrhů z webových stránek. Žalobkyně však s tímto vypořádáním své námítky nijak konkrétně nepolemizuje, pouze opakuje svou odvolací námitku. Soud proto na tuto žalobní námitku reaguje v míře obecnosti, v jaké byla zformulovaná a odkazuje na její vypořádání žalovanou, se kterým se ztotožňuje.
57. Žalobkyně dále namítla nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu, že z něj *nelze zjistit, zda-li žalobkyní namítané pochybení bylo hodnoceno i z hlediska v žalobě navržených důkazů, neboť správní orgán o provedení takových důkazů v odůvodnění svých rozhodnutí nehovoří*, a to i přesto, že jsou to jeho vlastní pravidla a nelze zjistit, zdali k těmto bylo při rozhodování přihlíženo.
58. Soud má rovněž za to, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, jelikož se vypořádalo se všemi odvolacími námitkami žalobkyně. Žalobkyně v této námitce opět neuvádí, se kterými důkazy se žalovaná nevypořádala, ani jaká zjištění z nich měla dovodit. Proto soud považuje i tuto obecnou námitku za nedůvodnou. Soud se k jednotlivým žalobním námitkám, ke kterým byly jako důkazy navrženy určité listiny, vyjádřil shora a nemůže za žalobkyni domýšlet, se kterým konkrétním důkazem se žalobou napadené rozhodnutí nevypořádalo vůbec nebo nedostatečně.
59. Soud s ohledem na shora uvedené závěrem uvádí, že skutkový stav věci byl pro rozhodnutí ze strany žalované dostatečně zjištěn, a proto žalobkyní navrhované výslechy svědků ani listinné důkazy nad rámec těch, které byly součástí spisu, neprováděl, ani žalobkyní navrhované dokumenty (bílá kniha) od žalované nevyžadoval.

V.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

60. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
61. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně neměla v řízení úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. června 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.